

1. Gulliverova cesta do mikrosvěta

Jednoho rána se probudím a nemůžu se zvednout!
Tělo ztěžklo, ač se snažím, nemůžu s ním pohnout!
Neviditelné ručičky mě k matraci přitiskly,
tisíce tvorečků mé tělo přemohly.
Když veškerý pohyb je nemožný, jak zdá se,
tak pohled dovnitř jsem upřel a zaposlouchal se.

Kvasinky a bakterie pořádají orgie,
s nimi řadí enzymy trávice potraviny.
Vidím krvinky určité, kyslíkem naložené,
lymfu, jak proudí v trubicích a vyplachuje toxiny.
Vojska mikrobů, co na útěk se šikují.
Je legrační, jak před fagocyty prchají!

Čím hlouběji do sebe hledím, tím menší bytosti vidím.
Některé mě podřívají a jiné mi s úctou slouží.
Jsem cestovatelem ve svém mikrosvětě,
jako obr vypadám pro jeho obyvatele.
Jsem jako bůh nezměrný ve svém vesmíru malém,
když pohled svůj dovnitř upřu a zaposlouchám se.

Protilátky udatně bojují, až agresivní viry zapudí.
V synapsích neurony jsou poháněné hormony.
Beznohé spermie ocáskem kmitají
v divém spěchu závodí, s cílem, ať život předají.
Jako ozdobné řetízky nukleotidy visí,
náhrdelníky aminokyselin náš osud věští.

Čím hlouběji do sebe hledím, tím menší bytosti vidím.
Některé mě podřívají a jiné mi s úctou slouží.
Jsem cestovatelem ve svém mikrosvětě,
jako obr vypadám pro jeho obyvatele.
Jsem jako bůh nezměrný ve svém vesmíru malém,
když pohled svůj dovnitř upřu a zaposlouchám se

*Text, hudba, zpěv: Kalliopi Anthi
Aranžmá, hudební produkce: Dimitris Vekris*